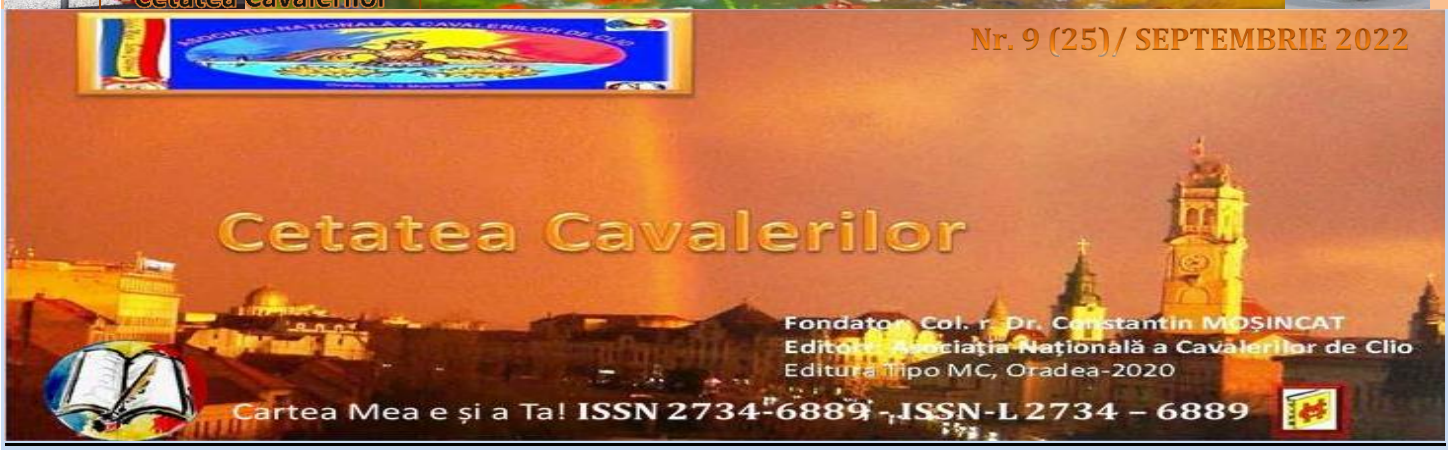

Comisar şef IOAN-SABIN CIOS

Născut la data de 05.01.1953 în localitatea Vărşand, Jud. Arad, locuind în zona de frontieră am optat, la terminarea liceului, pentru arma graniceri cu gândul că voi fi repartizat, la terminarea Şcolii Militare de Ofiţeri activi ,,Nicolae Bălcescu'' Sibiu, în apropiere de localitatea de domiciliu, Pilu, Jud.Arad. Aşa s-a şi întimplat, în 1975 am fost repartizat la Pichetul de graniceri din loc. Grăniceri, la 5 km de casă, comandant de pichet.

În perioada 1977 - 1992 am ocupat funcţia de comandant companie de graniceri Vărşand, jud. Arad, Bivolari Jud. IAŞI, Curtici şi Curtici PCTF. Am preferat aceste funcţii datorită apropierii de locul natal, excepţie făcând anul 1980 când am fost mutat în garnizoana Bivolari, jud. Iaşi.

Pichetul de graniceri avea în responsabilitate aproximativ 8 - 10 km de frontieră şi un efectiv de 20-30 militari. Compania de graniceri avea în subordine 5 pichete, avea comandant şi 2 loctiitori, politic şi tactic. Eram singura arma în misiune de lupta permanentă şi pe timp de pace. De la soldat la ofiţer aveam permanent asupra noastră, în dotare, muniţie de război.

În conformitate cu Hotararea Consiliului de Stat 313/11.12. 1989 Trupele de Graniceri au trecut din subordinea MAN în subordinea MI. Această hotărare nu a fost pusă în aplicare datorita evenimentelor din decembrie 1989. Trecerea s-a realizase abia în 25.06.1992 odată cu apariţia Legii 52/92.

Din 1992, în urma reorganizarii subunităţile şi unităţile de grăniceri se transformă în posturi, detaşamente, sectoare, inspectorate şi direcţii. Începind cu aceastp datp termenul de ,,trupe de graniceri'' este înlocuit cu ,,efective ale Poliţiei de Frontieră Române'' Arma grăniceri nu mai există în România postdecembristă. Motivul este simplu. Imediat după dec.1989, obsesia noilor autorităţi, de la Bucureşti, de a da frumos în faţa interlocutorilor occidentali, a generat decapitarea Comandamentului Trupelor de Grăniceri şi desfinţarea acestei arme de elită prin înlocuirea cu noua numită Poliţie de Frontieră.

Institutia s-a transformat, dar mai trăiesc, încă, cei care au purtat uniforma cu petlţe verzi, printre care şi semnatarul acestor rânduri.

În urma reorganizării am fost numit sau am ocupat prin concurs diferite funcţii de conducere în cadrul Inspectoratului de Poliţie de Frontieră Arad, comandant de detaşament, şef Punct Control Trecere Frontieră la Turnu, (rutier), Şef Sector, Şef serviciu în cadrul Inspectoratului Poliţiei de Frontieră Arad.

Am trecut în rezervă în anul 2006 cu gradul profesional de comisar sef (col).

Studii: - Scoala de ofiteri activi ,, Nicolae Balcescu'' Sibiu

- Academia de Poliţie ,,Alexandru Ioan Cuza'', licenţiat în ştiinte juridice, specializarea drept.
- studii postuniversitare ,, Management''

În cei 32 ani de carira militara am rămas credincios armei pe care am slujit-o şi pentru care mi-am dăruit întreaga energie în numele ideii că de la limita dinainte a pieptului de grănicer începe dragostea de Ţară. Am trait extraordinare schimbări, clipă de clipă. Am acceptat de bună voie o carieră militară pe parcursul căreia am atins limitele vieţii şi am gestionat atât restricţiile impuse de sistem, renunţări şi dezamăgiri.

Am ajuns să simt, să vad și să gândesc în roșu, galben și albastru și încă, după atâția ani, îmi curge sânge kaki prin vene, percep înca lumea în vibrantul verde-smarald. Unicul verde pe care îl asociez conturului sfânt al rotunjimii graniței României.

De la trecerea în rezervă și până în prezent m-am implicat în plan social, administrativ, în orasul Curtici, jud. Arad ocupand funcția de consilier local, în 2 mandate.

Sunt căsătorit, am doua fete și doi nepoți. Le mulțumesc pentru înțelegerea și susținerea de care au dat dovadă atât în plan personal cât și institutional.

Absolvent LM 1972 Lt. 1975 Comisar șef - 2006

Ioan Cios și colegi din clasă „G” de liceu – dreapta (jos)

Pe aripi de „vise” – rd. 2 mijloc -Ioan Cios

Ioan Cios – stânga jos, al doilea foto jos -

Cu drapelul de lupta al B.90 Gr.

- Festivitatea de pensionare 2006

Florin (ginere) Corina, Florica (soția), Nicoleta – fam. Ioan Cios

Goarna v-a suna din nou adunarea la a 50-a aniversare. Vom fi iar împreună. Să ne bucurăm, să depănăm amintirile zilelor trăite în anii de liceu, să rememorăm momente din tinerețea și maturitatea carierei noastre, cât am slujit sub drapelul tricolor și pană în clipa când am rostit „adio arme'' și ne-am aliniat în Rezerva Oștirii Române sub deviza de suflet ONOARE-DEMNITATE-PATRIE.